

عنوان مقاله:

بررسی روند تحول مدیریت شهری در ایران و میزان مشارکت شهروندان در آن

محل انتشار:

اولین سمینار آینده پژوهی توسعه ملی ایران در بستر جغرافیا (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

نسرین ابادری - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی آمایش سرزمین

خلاصه مقاله:

پیش بینی ها حاکی از این است که در سال 2020 میلادی بیش از 11 درصد جمعیت جهان در شهرها ساکن شوند. این شهرها نیاز به الگوهای مدیریتی پایدار و مطلوب دارند تا بتوانند کیفیت زندگی شهروندان را تامین نمایند. امروزه یکپارچگی ضرورت ها مدیریت شهری موفق درجهان ارائه یک مدل حکمرانی مناسب با توجه به مقتضیات مکان و زمان هست. بررسی سیر تحولات حکمرانی شهری در ایران و جهان نشان می دهد مدیریت بوروکراتیک در گذشته، کارآمد و موثر نبوده و امروزه شهرها نیازند الگوهای حاکمیتی هستند که مبتنی بر دموکراسی و مدیریت یکپارچه و اثربخش باشند. در این راستا شکل تازه ای از حاکمیت در حال نهادینه شدن است که جنبش حاکمیت شایسته یا حکمروایی خوب نامیده می شود. صاحب نظران اندیشه حکمروایی خوب را ابداع جدید بشری در ایجاد نظام اجتماعی نوین دانسته اند. در دهه های اخیر بسیاری از سازمان ها و نهادهای مدیریتی به ترویج نوعی نگرش مشارکتی برای تحقق مدیریت از پایین به بالا نموده اند که بر نقش زیربنای و اولویت دهی به اجتماعات محلی در اقدامات توسعه ای، تاکید دارد. عملیاتی نمودن اندیشه متعالی حکمروایی خوب در هر منطقه، نیازمند ارائه الگوی حکمروایی مبتنی مقتضیات مکانی زمانی است و الزامات و پیش نیازهای خاص خود را می طلبد. روش تحقیق، توصیفی تحلیلی بوده است و سعی شد از طریق تحلیل نهادینه الگوهای مدیریت شهری در غرب و تجارب تاریخی مدیریت شهری کشور، یک الگوی مطلوب حکمروایی خوب ارائه شود. نتیجه تحقیق حاضر، ارائه چنین الگوی مطلوبی در راستای عملیاتی شان اندیشه حکمروایی خوب در مدیریت شهری ایران هست.

کلمات کلیدی:

مدیریت شهری، حکمروایی خوب، کثرت گرایی غربی، مشارکت شهروندی، کیفیت زندگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/989706>

